

Sygn. akt I C 3152/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Daria Ratymirska

Protokolant Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 maja 2015 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa B. z siedzibą w G.

przeciwko D. S.

o zapłatę kwoty 2.848 zł

I. zasądza od pozwanej D. S. na rzecz strony powodowej B. z siedzibą w G. kwotę 1.879,99 zł (tysiąc osiemset siedemdziesiąt dziewięć złotych 99/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 12 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w dalszej części;

III. zasądza od pozwanej D. S. na rzecz strony powodowej B. z siedzibą w G. kwotę 430,98 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu.

sygn. akt I C 3152/14

UZASADNIENIE

Strona powoda B. z siedzibą w G. wniosła pozew przeciwko D. S. o zapłatę kwoty 2847,46 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, to jest od 12 sierpnia 2013r., do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podała, że w dniu 11 lutego 2008 roku zawarła z K. umowę kredytu gotówkowego nr (...). Wobec braku spłaty zadłużenia, wierzytelność, wynikająca z umowy została sprzedana na rzecz powoda, na mocy umowy z dnia 26.04.2011 roku powód nabył wierzytelność w łącznej kwocie 2504,59 złoty, w tym: 1476,49 zł, tytułem kapitału, 445,23 zł, tytułem odsetek umownych, naliczonych przez bank w wysokości zgodnej z treścią zawartej z pozwaną umowy kredytu gotówkowego, w okresie od dnia jej zawarcia do dnia sprzedaży wierzytelności na rzecz powoda, 423,50 zł, tytułem kosztów poniesionych przez bank w związku z monitoringiem płatności (koszty upomnień telefonicznych i pisemnych) oraz tytułem kosztów działań windykacyjnych, podejmowanych przez bank po dniu wypowiedzenia umowy (koszty windykacji pisemnej, telefonicznej i bezpośredniej), w wysokości zgodnej z treścią umowy kredytu gotówkowego, 159,37 zł, tytułem zasądzonych i niewyegzekwowanych przez poprzedniego wierzyciela kosztów procesu, związanych z zaopatrzeniem bankowego tytułu egzekucyjnego sądową klauzulą wykonalności oraz kosztów egzekucyjnych poniesionych przez poprzedniego wierzyciela, lecz nie wyegzekwowanych w toku egzekucji, które powód nabył na podstawie powołanej umowy sprzedaży. Powód wskazał, że, jako podmiot niebędący bankiem, nie ma innej prawnej możliwości wyegzekwowania należności z tego tytułu, poza wystąpieniem o ich zapłatę na drogę sądową. Aktualna na dzień cesji wierzytelności wysokość zadłużenia potwierdza m.in. wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności. Od dnia nabycia wierzytelności, powód kontynuował naliczanie odsetek za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału wg ustawowej stopy procentowej. Podał, że na dzień wniesienia pozwu, zaległość z tego tytułu wynosiła 342,87 zł. Łączna wysokość zadłużenia pozwanej na dzień 8 sierpnia 2013 roku została stwierdzona

dokumentem księgowym w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda. Cała kwota zadłużenia jest wymagalna. Powód dokonał kapitalizacji odsetek, należnych na dzień wniesienia pozwu, w związku, z czym domaga się o zasądzenie na jego rzecz odsetek za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Pozwana, wzywana do zapłaty, nie uiściła na rzecz powoda żadnej kwoty, zatem, jak wskazał powód, skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego było konieczne i uzasadnione.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania, zarzuciła brak legitymacji czynnej po stronie powoda, a z ostrożności procesowej podniosła zarzut przedawnienia dochodzonych roszczeń.

W piśmie procesowym z dnia 8 stycznia 2012 roku powód podniósł, że pozwana nie regulowała terminowo swoich zobowiązań, wynikających z umowy kredytu gotówkowego z dnia 11 lutego 2008 roku, wobec czego poprzedni wierzyciel w dniu 18 marca 2011 roku wypowiedział pozwaną umowę i wezwał do spłaty zaległych należności. Pozwana w dalszym ciągu nie podejmowała spłaty zadłużenia, wobec czego wierzyciel wystawił w dniu 8 kwietnia 2011 roku bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w Kłodzku postanowieniem z dnia 2 maja 2011 roku nadał klauzulę wykonalności. Roszczenie dochodzone pozwem powód nabył na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 26 kwietnia 2011 roku, o czym pozwana została powiadomiona pismem z dnia 1 grudnia 2011 roku. Powód prowadził działania, zmierzające do dobrowolnego spełnienia przez pozwaną świadczenia, kierując m.in. pisemne upomnienia. W korespondencji tej pozwana została również poinformowana o cesji wierzytelności, wysokości zadłużenia, o numerze rachunku, na który należy spłacić zadłużenie oraz numerze telefonu nowego wierzyciela. Mimo iż działania te miały na celu polubowne załatwienie sprawy, okazały się bezskuteczne. Pozwana nie dokonała spłaty zadłużenia, nie skontaktowała się z powodem. Powód podał, iż wg informacji przekazanych przez poprzedniego wierzyciela, pozwana dokonała na jego rzecz 28 wpłat w łącznej kwocie 7327,72 zł. Na rzecz powoda pozwana nie dokonała żadnej wpłaty. Łączne zadłużenie pozwanej na dzień wniesienia pozwu obrazuje wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu. Na kwotę odsetek wskazaną w tym wyciągu składa się suma wszystkich odsetek naliczonych przez bank przed dniem cesji wierzytelności na rzecz powoda oraz suma odsetek naliczonych przez powoda od dnia cesji wierzytelności z dnia wystawienia wyciągu (tzw. odsetki dynamicznym best). Na kwotę kosztów, wskazaną w wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu, składają się wszystkie koszty, naliczone przez bank do dnia cesji wierzytelności na fundusz. Powód wskazał, że domaga się od pozwanej zapłaty kwoty 2847,46 zł, na którą to kwotę składa się: kapitał w wysokości 1473, 41 zł, odsetki naliczone przez poprzedniego wierzyciela w łącznej wysokości 445,23 zł, oraz odsetki ustawowe naliczone od kwoty wymagalnego kapitału, to jest 1476,49 zł, przez nowego wierzyciela w wysokości 342,87 zł, a także koszty w kwocie 582,87 zł. Powód podniósł, że poszczególne składowe zadłużenia pozwanej zostały potwierdzone dokumentami złożonymi do akt sprawy, a od daty nabycia wierzytelności powód dochodzi odsetek ustawowych. Odnosząc się do zarzutu pozwanej o braku legitymacji czynnej, powód wskazał, że zgodnie z art. 509 k.c., przelew jest umową, z mocy, której wierzyciel - cedent przenosi na nabywcę - cesjonariusza wierzytelność przysługującą wobec dłużnika. Wierzytelność - z wyjątkiem związanych z dokumentem na okaziciela jest zabezpieczony hipoteką - przechodzi na nabywcę, poprzez sam fakt zawarcia umowy. Umowa ta może być w w zasadzie zawarta w dowolnej formie. Mają tu zastosowanie przepisy ogólne k.c. co do formy czynności prawnych. Nie ulega wątpliwości, że powód skutecznie zawarł z poprzednim wierzycielem umowę cesji wierzytelności. Wierzytelność przychodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew, a więc ze wszystkimi związanymi z nią prawami i brakami. Sama umowa cesji wierzytelności nie powoduje zmiany pierwotnego stosunku obligacyjnego, a jedynie zmianę osoby wierzyciela. W tej kwestii powód powołał się na stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w sprawie sygn. akt II CKN 342/9, że "treścią umowy przelewu jest przeniesienie przez wierzyciela swoich wierzytelności na osobę trzecią, a skutkiem tej umowy jest wyłączenie dotychczasowego wierzyciela ze stosunku zobowiązaniowego i zajęcie jego miejsca przez nabywcę wierzytelności. Sam stosunek zobowiązaniowy zmianie nie ulega, zmieniają się jedynie jego uczestnicy - wierzyciela dotychczasowego, który wyzbył się swojej wierzytelności, zastępuje nabywca, który staje się wierzycielem w stosunku do tego samego dłużnika". Wobec powyższego, nie ma najmniejszej wątpliwości, zdaniem powoda, iż wierzytelność mu przysługuje, jak również możliwość dochodzenia odsetek od kosztów, które zostały naliczone przez poprzedniego wierzyciela. Prawo wierzyciela do dochodzenia odsetek wynika z art. 481 k.c. Odnosząc się do zgłoszonego zarzutu przedawnienia, powód podniósł, że zgodnie z art. 117 § 1 k.c. roszczenia

majątkowe, w tym wynikające z umowy, ulegają przedawnieniu z upływem trzyletniego terminu, określonego w art. 118 kodeksu cywilnego, którego bieg rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Kodeks cywilny w art. 123 § 1 k.c. przewiduje możliwość przerwania biegu przedawnienia przez każdą czynność przed sądem (...), przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. W myśl art. 124 § 1 kodeksu cywilnego, termin przedawnienia biegnie na nowo po każdej przerwie, z tym, że w wypadku postępowań sądowych, bieg ten rozpoczyna się dopiero po ich zakończeniu. Powód podniósł, że wbrew twierdzeniom pozwanej, do przedawnienia roszczenia w przedmiotowym stanie faktycznym nie doszło, gdyż w dniu 18 marca 2011 roku K. wypowiedział pozwaną umowę, stawiając tym samym wierzytelność w stan natychmiastowej wymagalności. Zgodnie z treścią art. 120 § 1 k.c. od tej daty należało zatem liczyć początek terminu przedawnienia (data wymagalności roszczenia). Ponadto, poprzedni wierzyciel skierował w dniu 19 kwietnia 2011 roku wniosek o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sądowej klauzuli wykonalności, co sąd uczynił, wydając postanowienie z dnia 2 maja 2011 roku. Następnie, w dniu 5 lipca 2011 roku skierował wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone na mocy postanowienia, wydanego w dniu 18 czerwca 2012 roku, co po raz kolejny skutkowało przerwaniem biegu terminu przedawnienia. Pozew zaś został złożony przez powoda w dniu 9 sierpnia 2013, tak więc przed upływem trzyletniego terminu przedawnienia. W konsekwencji, roszczenie powoda nie jest przedawnione i może być skutecznie dochodzone na drodze sądowej.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 30 marca 2015 roku pozwana podtrzymała swoje stanowisko, wnosząc o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że strona powodowa nie udowodniła cesji wierzytelności, a ponadto wysokości dochodzonego roszczenia. Strona powodowa nie wykazała, w jaki sposób wyliczyła żądane odsetki. Podtrzymała również zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił:

W lutym 2008 roku pozwana zawarła z k. w W. umowę kredytu gotówkowego nr (...), na podstawie której bank udzielił pozwanej na jej wniosek kredytu gotówkowego, z przeznaczeniem na cele konsumpcyjne, w kwocie 6232 zł. W dniu zawarcia umowy o oprocentowanie kredytu wynosiło 21,90 % w stosunku rocznym. Oprocentowanie było stałe, z ograniczeniem do wysokości odsetek maksymalnych. Pozwana zobowiązała się do spłaty kredytu wraz z odsetkami w 36 ratach miesięcznych, począwszy od 11 marca 2008 roku. Wysokość pierwszej raty została określona na 252,68 zł, a pozostałych na 252,68 zł każda. Ostateczny termin spłaty został określony na luty 2011 roku. Zgodnie z umową, niespłacenie rat kredytu i odsetek w ustalonym terminie, powodowało powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane miały być odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Odsetki naliczane miały być od kwoty zaległego kapitału, począwszy od dnia następnego po dniu wymagalności do dnia poprzedzającego dzień całkowitej spłaty włącznie lub zmiany warunków umowy. Ponadto, pozwana, jako kredytobiorca, zobowiązała się do pokrycia kosztów windykacji pozasądowej, nie wyższych, niż 20% zadłużenia. W umowie ustalono, że, jeżeli kredytobiorca nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat kredytu za co najmniej 2 okresy płatności, bank mógł wypowiedzieć umowę po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części, w terminie siedmiu dni od otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy. Okres wypowiedzenia umowy ustalono na 30 dni. Zgodnie z umową, wezwanie do zapłaty i wypowiedzenie umowy miały być wysłane listem poleconym na adres kredytobiorcy. Ponadto, kredytobiorca w umowie wyraził zgodę na zbycie wymagalnych wierzytelności pieniężnych banku, wynikających z tej umowy, na rzecz innych osób, w przypadku niewywiązania się kredytobiorcy z warunków umowy.

Dowód:

umowa kredytu (w oryginale k-3 akt sprawy tut. Sądu sygn. (...)).

W dniu 8 kwietnia 2011 roku K. w L. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), stwierdzając zadłużenie kredytobiorcy D. S., z tytułu umowy kredytu gotówkowego, zawartej dnia 11 lutego 2008 roku, nr (...), w wysokości 2188,54 zł, w tym:

kapitał w kwocie 1476,49 zł,

odsetki umowne w kwocie 104,98 zł, naliczane od z dnia 11 lutego 2008 roku do dnia 18 marca 2011 roku, w wysokości 21,90 % w stosunku rocznym,

odsetki karne w kwocie 173,05 zł,

koszty korespondencji w kwocie 183,50 zł,

koszty windykacji telefonicznej w kwocie 135 zł,

koszty opłaty administracyjnej, w kwocie 105 zł,

odsetki ustawowe w kwocie 10,52 zł, za okres od dnia 19 marca 2011 roku do dnia 8 kwietnia 2011 roku, naliczone od kapitału w kwocie 1476,49 zł.

Wskazano ponadto, że dalsze odsetki obciążają dłużnika od dnia następnego po wystawieniu bankowego tytułu egzekucyjnego, do dnia zapłaty, obliczone od kwot wymienionych wyżej, wg stopy procentowej odsetek ustawowych. Bank oświadczył, że roszczenie, wynikające z zobowiązania dłużnika, jest wymagane.

Dowód:

bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 8.04.2011r. (k-2 akt sprawy (...)).

W dniu 26 kwietnia 2011r. K.w W.wniósł do Sądu Rejonowego w Kłodzku o nadanie klauzuli wykonalności wymienionemu wyżej bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Postanowieniem z dnia 2 maja 2011 Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kłodzku nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...), wydanemu przez K.w W., na mocy którego dłużniczka D. S.powinna wierzycielowi K.w W.zapłacić kwotę 2388,54 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 9.04.2011 roku do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w kwocie 77,08 zł.

Dowód:

wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, postanowienie (k-1, 10 akt sprawy (...)).

Wierzyciel K.w W.wniósł do Komornika (...)o wszczęcie egzekucji na podstawie wymienionego wyżej bankowego tytułu egzekucyjnego, opatrzonego klauzulą wykonalności. Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2012 roku Komornik (...) umorzył postępowanie egzekucyjne, wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Ustalił zarazem koszty postępowania egzekucyjnego w kwocie 48,39 zł i w całości obciążył nimi dłużnika, orzekając o obowiązku ich zwrotu na rzecz wierzyciela.

Dowód:

wniosek egzekucyjny, postanowienie Komornika (k-47,49).

Na mocy umowy z dnia 26 kwietnia 2011 roku, K. w W.sprzedał stronie powodowej wierzytelności, przysługującą względem pozwanej, na którą składała się:

kwota 1476,49 zł, tytułem kapitału,

kwota 167,20 zł, tytułem odsetek ustawowych,

kwota 104,98 zł, tytułem odsetek umownych,

kwota 173,05 zł, tytułem odsetek karnych,

kwota 105 zł, tytułem opłaty administracyjnej,

kwota 77,08 zł, tytułem kosztów sądowych,

kwota 82,29 zł, tytułem kosztów komorniczych,

kwota 135 zł, tytułem kosztów windykacji telefonicznej,

kwota 183,50 zł, tytułem kosztów korespondencji.

Dowód:

wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika (k-35-39)

W dniu 8 sierpnia 2013 roku strona powodowa, w wyciągu z ksiąg rachunkowych, stwierdziła, że po cesji wierzytelności z umowy kredytu gotówkowego z dnia 11 lutego 2008 roku, przysługuje jej wobec dłużnika D. S., wierzytelności w kwocie 2847,46 zł, w tym: kapitał w kwocie 1476,49 zł, odsetki w kwocie 788,10 zł i koszty w kwocie 582,87 zł.

Dowód:

wyciąg (k-40).

Pismem z dnia 1 grudnia 2011 roku strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 2523,52 zł z tytułu umowy kredytu gotówkowego z dnia 11 lutego 2008 roku. Poinformowała zarazem o nabyciu wierzytelności od K. z siedzibą w W. na podstawie umowy z 26 kwietnia 2011 roku.

Dowód:

pisma powoda (k-42-44).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części, tj. co do kwoty 1879,99 zł, na którą składa się żądana kwota kapitału **1476,49 zł**, odsetki umowne skapitalizowane w kwocie **104,98 zł** (§ 3 umowy; termin naliczania wskazany w bankowym tytule egzekucyjnym, wysokość odsetek wynika z umowy); odsetki karne w kwocie **173,05 zł** (naliczane, zgodnie z § 5 umowy, jako maksymalne od kwoty kapitału 1476,49 zł od dnia 19.03.2011r., tj. od dnia następnego po dniu wymagalności, do dnia wydania bankowego tytułu egzekucyjnego); kwoty **77,08 zł** i **48,39 zł**, tytułem kosztów postępowania sądowego w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności i kosztów postępowania egzekucyjnego. Powód wykazał w sposób dostateczny istnienie ważnego zobowiązania na podstawie umowy kredytu gotówkowego z 11.02.2008r., z przejściem uprawnień na swoją rzecz w drodze umowy przelewy wierzytelności z dnia 26.04.2011r. (art. 471 kc w zw. z art. 481§1 kc i art. 509 kc i art. 6 kc). Pozwana nie wykazała zarazem, że spełniła świadczenie, zgodnie ze swym zobowiązaniem, jak również, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy było następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności (art. 471 kc w zw. z art. 6 kc), tym bardziej, że dotychczas nie kwestionowała roszczenia, wynikającego z bankowego tytułu egzekucyjnego, opatrzonego klauzulą wykonalności, ani co do zasady, ani co do wysokości, czy też wymagalności roszczenia.

W pozostałym zakresie, powództwo, jako nieudowodnione, podlegało oddaleniu. Domagając się odsetek (umownych i ustawowych) w wyższej kwocie, strona powodowa nie wskazała sposobu ich naliczenia, tj. od jakiej kwoty (kwot) i w jakim okresie były naliczane, co uniemożliwiło weryfikację jej twierdzeń w tym zakresie, biorąc pod uwagę fakt, że pozwana była zobowiązana do ratalnej spłaty i część świadczenia spełniła. Dowodem na wysokość dochodzonych skapitalizowanych odsetek nie może być wyłącznie wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, w którym wskazano, zgodnie z relacją powoda, sumę wszystkich odsetek, naliczonych przez bank przed dniem cesji wierzytelności na rzecz powoda, oraz sumę odsetek, naliczonych przez powoda od dnia cesji wierzytelności do dnia wystawienia wyciągu - tzw. „odsetki dynamiczne best”. Jako dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie określonej treści (art. 245 kpc). W pozwie powód domagał się zasądzenia

kwoty 445,23 zł, tytułem odsetek umownych, naliczonych przez bank w okresie od dnia zawarcia umowy do dnia sprzedaży wierzytelności. Tymczasem, jak wynika z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 26.04.2011r., powód nabył w tym zakresie (tytułem odsetek umownych) wierzytelność jedynie w kwocie 104,98 zł oraz w kwocie 173,05 zł, tytułem odsetek karnych. Brak ponadto jakiegokolwiek uzasadnienia co do sposobu wyliczenia odnośnie kwoty 167,20 zł, tytułem odsetek ustawowych, wymienionej w wyciągu z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności, oraz kwoty 342,87 zł, której powód domagał się w pozwie, z tytułu odsetek ustawowych naliczanych od dnia nabycia wierzytelności do dnia wniesienia pozwu, bez wskazania od jakiej kwoty (kwot) te odsetki były obliczone. Podobnie nieuzasadnione było żądanie pozwu zasądzenia kwoty 423,50 zł, „tytułem kosztów poniesionych przez bank w związku z monitoringiem płatności (koszty upomnień telefonicznych i pisemnych) oraz tytułem kosztów działań windykacyjnych, podejmowanych przez bank po dniu wypowiedzenia umowy (koszty windykacji pisemnej, telefonicznej i bezpośredniej)”, gdy przedmiotem nabycia przez powoda, na podstawie umowy z dnia 26.04.2011r., z tego tytułu, była wierzytelność w łącznej kwocie 318,50 zł (135 zł, tytułem kosztów windykacji telefonicznej i 183,50 zł, tytułem kosztów korespondencji). Niezależnie od tego, powód nie wykazał podstawy faktycznej dochodzonego roszczenia w zakresie żądania zapłaty, z tytułu kosztów korespondencji w kwocie 183,50 zł, kosztów windykacji telefonicznej w kwocie 135 zł, czy opłaty administracyjnej w kwocie 105 zł. Powód nie udowodnił, że poniósł tak wysokie koszty korespondencji i windykacji telefonicznej. Istotnym jest przy tym, że obciążanie dłużników nieproporcjonalnie wysokimi kosztami w zakresie pozasądowego dochodzenia roszczenia, nie może prowadzić do obejścia przepisów o karze umownej, której zastrzeżenie dopuszczalne jest wyłącznie na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego (art. 483§1 kc). W zakresie dochodzenia kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego, powód nie udowodnił, że przysługiwały one jego poprzednikowi w wysokości wyższej, niż zasądzona. Z przeprowadzonych dowodów z dokumentów wynika jedynie, że w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności zasądzono od dłużniczki kwotę 77,08 zł, tytułem zwrotu kosztów tego postępowania (k-10 akt sprawy (...)), oraz, że w następstwie umorzenia postępowania egzekucyjnego, Komornik ustalił koszty tego postępowania w kwocie 48,39 zł, obciążając nimi dłużnika (k-49).

Zarzut przedawnienia nie podlegał uwzględnieniu. Przyjmując za prawdziwe twierdzenia powoda, że świadczenie stało się wymagalne w dniu 18 marca 2011r., wobec wypowiedzenia umowy przez K. (art. 230 kpc), do przedawnienia roszczeń z tej umowy nie doszło, skoro pozew został wniesiony do sądu w dniu 12 sierpnia 2013r., tym bardziej, że w czasie biegu terminu przedawnienia doszło do jego przerwania, poprzez złożenie przez pierwotnego wierzyciela wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, uwzględnionego postanowieniem tut. Sądu z dnia 2 maja 2011r. (art. 118 kc, art. 123§1 kc i art. 124§1 kc).

Orzeczenie w pkt III wyroku oparto na przepisach art. 100 kpc w zw. z art. 98§1 i 3 kpc, stosunkowo rozdzielając koszty procesu zgodnie z wynikiem postępowania, przyjmując, że powód wygrał sprawę w ~66%. W skład kosztów procesu, które poniósł powód, wchodzi wynagrodzenie pełnomocnika, będącego adwokatem (w stawce minimalnej) i opłata skarbową od pełnomocnictwa. Jako przegrywająca sprawę w 66%, pozwana powinna zwrócić powodowi kwotę 430,98 zł (653 x 66%), tytułem poniesionych celowych kosztów procesu.

•